

VRBECKÝ ZPRAVODAJ

Prší-li na 1. dubna, bývá mokrý máj.
Studený a mokrý duben plní sklepy a sudy.
Hodně-li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje.
V máji vlhko, chladno - bude vína na dno.
Urbran krásný, vyjasněný - hojným vínem nás odmění.

duben 2024

MŠ - Maškarní karneval v Motylčích

MŠ - Maškarní karneval v Kotátkách

MŠ - Návštěva muzea

MŠ - Hudebníci

ZŠ - Rodičovský ples

ZŠ - Vyučování v maskách

ZŠ - Lyžařský kurz v Němčičkách

ZŠ - Bobování v Hájku

Úvodní slovo starosty

Nikdo za nás nic neudělá...

To o čem chci psát, mne mrzí již delší dobu, ale doposud jsem neměl odvahu tento názor uveřejnit, vždy byla sváteční nálada – Vánoce, hody. Možná právě Velikonoce jsou ideální příležitostí, mimo duchovní přípravu a folklórní a tradiční aktivity, na bilancování a zamyšlení se nad současným stavem.

Jistým znakem dospělosti, vyzrálosti a zkušenosti jedince, kterému byl dán velký dar dvou zdravých rukou, dvou zdravých nohou a alespoň něčeho v hlavě, je umění rozhodnout a umění nést za to zodpovědnost. Týká se to jak osobního života, tak pracovního života – běžné práce, tak také řízení firem, obcí, kraje, státu.

Poslední dobou mám bohužel pocit, že jako společnost jsme dospěli do stádia naprosthého poblouznění, že někdo za nás něco udělá nebo za nás něco vyřeší. Ten pocit je bohužel velmi naivní. Navíc je alarmující také fakt, že nerespektujeme jednu ze zásad našich předků – zachovávat dědictví otců a zároveň myslet na naše děti, vnoučata, pravnoučata.

Dostali jsme se do stádia, kdy se nejsme schopni poučit z historie, žijeme jen přítomným okamžikem a absolutně nemyslíme na budoucnost našich dětí a dalších pokolení. Takový hospodář se jako mladý musel hodně učit a být byl ve věku vzdoru o pocitu dokonalosti a neomylnosti, poslouchal to, co mu otec říká. Pak hospodařil sám, své plány tu úspěšně, tu neúspěšně realizoval a zároveň vychovával další generace. Co se mu povedlo, z toho měl radost, co se mu nepovedlo, za to nesl zodpovědnost a třeba i mnohdy doplácel. Vývoj byl naprosto přirozený a probíhal z pokolení na pokolení. Hlavní zásadou bylo nechat zde po sobě něco pro ty po nás – třeba les hospodář nikdy nesázel pro sebe, ale pro svá vnoučata. Bylo naprosto přirozené vychovávat děti, bylo naprosto přirozené postarat se o odcházející rodiče nebo prarodiče.

Dnešní doba je velmi dynamická – dnešních deset let ve vývoji je to, co bylo kdysi sto let. Zároveň se kolikrát dostáváme do spirály a necháváme se uchlácholit nesmyslnými sliby, že za nás někdo něco udělá. Politici napíší politickým spektrem

slibují, ale když se nad realností slibů zamyslíme, nestacíme se divit, kam se poděl selský rozum. Naivní jsou představy některých jedinců, že nebudou pracovat, budou žít na sociálních dávkách, neplatit daně, odvody, pak jim i přesto bude chodit důchod a ještě si budou nárokovat nadstandardní péči. Stát by měl tudíž rychle spustit nábor odborníků, jejichž pozice by se mohla nazvat „lejnobičouplétači“ – dle starého rčení „z lejna bič neupleteš“. Vězte, že nikdo takový se dosud nenarodil a vězte, že nefachčenka a křiklouni nikdy svět nikam neposunuli.

Velmi často se vymlouváme na Ukrajince – v případě ubytovaných na Vrbcí vím, že všichni práce schopní dnes chodí do práce, někteří dokonce do dvou a firmy si je chválí. Všichni platí nájem, poplatky, daně. Reálně dnes vidím velkou chybu akorát v tom, že podpora trvala příliš dlouho a že nutnost zapojení do systému měla přijít dříve. Možná by pak veřejnost na ně (alespoň na ty naše) měla zcela jiný pohled.

Na malé dědině bohužel to, na co si nenašetříme, nesplatíme, neuděláme nebo sami si nezařídíme, můžeme rovnou zapomenout. Proto vždy zdůrazňuji důležitost spolků, důležitost vedoucích spolků, aktivní občany, zachování tradic nebo důležitou venkovskou pospolitost a rodinnou tradici. Navíc je důležité, abychom obrazně řečeno jenom nekáceli, ale sázeli pro další generace.

Přeji Vám, ať prožijete Velikonoce dle Vašeho uvážení – někdo duchovně, někdo ve folklórním a tradičním duchu, někdo si odpočine od náročných úkolů, někdo si vyrazí na výlet. Ať se všem poctivé dílo daří!

Tomáš Bílek, Váš starosta

Pošta na Vrbcích

Vrbcí kolují různé polopравdy a nesmysly o tom, že se pošta bude rušit. Proto bych rád alespoň to, co už dnes víme, uvedl na pravou míru. Při vysvětlování budu muset psát i některé pojmy, které někteří z Vás notoricky znají, ale pro někoho je to novinka. Proto se těm znalým omlouvám za obsáhlý úvod.

Česká pošta s.p. se již delší dobu snaží menší nebo méně vytižené pobočky převést na tzv. franšizy (od slova franchising). Pro ty, co neví, co to znamená – je to systém dlouhodobé smluvní spolupráce mezi subjekty. Takovým typickým příkladem franšizy je McDonald – samotné restaurace nevlastní McDonald, ale nějaký soukromník nebo firma, která tu danou restauraci provozuje přesně podle pravidel a pod dohledem McDonaldu.

Podobně je to i s Českou poštou. Na malých obcích, nebo u méně vytižených pošt, se pomalu rozrůstá síť tzv. Pošta Partner. Je to systém, kdy je rozsah základních služeb a otevírací doby zachován, ale Poštu Partner neprovazuje Česká pošta, s.p., ale nějaký jiný subjekt pod dohledem České pošty. Někde je to třeba samoobsluha nebo obchod, někde nějaká kancelář a někde je to obec. Bohužel zkušenosti tam, kde to pod sebe vzal nějaký obchod

apod., jsou většinou nevalné, přece jenom se jedná o jakýsi druh úředničiny. Lepší zkušenosti jsou tam, kde si agendu pod sebe vzala obec, byť na činnost doplácí ze svého rozpočtu.

Musím se Vám přiznat, že zejména díky vývoji na trhu jsem s tím tak trochu počítal. Nepočítal jsem ale, že tato situace nastane tak brzy. Také díky těmto předpokladům došlo v loňském roce k přesunu obecního úřadu do budovy č.p. 8 (pošta).

Po prvotním projednání se zastupiteli obce mohou s velkým potěšením konstatovat, že na převzetí Pošty Partner panuje jednoznačná shoda a že je v zájmu zastupitelů, a tedy i obce, zachovat poštovní, balíkové a finanční služby v obci. Nabízí se samozřejmě postupně rozšířit agendu o Czech Point, legalizace podpisů a vidimace listin, nebo výběr poplatků apod. To už je ale samozřejmě záležitostí dalšího jednání s Českou poštou.

Dále je před námi přestavba stávající místnosti pošty, ale to už předbíhám. To podstatné je, že pošta na Vrbcích bude!

Tomáš Bílek, Váš starosta

Svatý Alois soutěží...

Asi jste si všimli, že během loňského roku byla z gruntu zrestaurována naše socha sv. Aloise z druhé poloviny 18. století. Restaurátorské práce velmi precizně provedl Dominik Fiala a teď na jaře nás čekají terénní úpravy, doplnění mlatového chodníčku a kovářského zábradlí.

Naši sochu jsme přihlásili do soutěže Nejlépe opravená památka Jihomoravského kraje v roce 2023. Mimo soutěž, kterou bude hodnotit odborná porota, je možno zabojovat také o Cenu veřejnosti. Proto Vás prosím o podporu tohoto projektu.

Projekt podpoříte pomocí SMS ve tvaru "pamatka 26" zaslou na číslo 736301599 - cena SMS je zpoplatněna dle Vašeho tarifu - takže nic navíc.

Povídání o našem Aloisovi i o ostatních památkách naleznete zde: <https://www.kr-jihomoravsky.cz/pamatky/index.asp>

Tož děkujeme za podporu. Hlavně to stihněte do 31.3.2024.

Tomáš Bílek, Váš starosta

Plesovou sezónu zakončily Ostatky

Atak by to mělo podle dávných zvyků být. Nejen z křesťanských pravidel bylo dávným zvykem, že byl prostor pro veselí a období uklidnění. Mezníkem byla Popeleční středa – do ní se plesalo a sobotu před ní nastalo veselí, které se v každém regionu nazývá jinak – Ostatky, Fašank, Masopust, Šibřinky.

Ještě donedávna se tvrdilo, že na Vrbsci tento svátek není tradiční, údajně jen ostatkové zábavy a s tím spojené taškařice. Fotografie z roku 1950 však jasně dokazuje pravý opak.

Loňský nultý ročník dopadl velmi úspěšně, proto nic nebránilo tomu, pustit se do toho prvního opravdového ostatkového veselí a průvodu. V letošním roce do průvodu zavál také folklórní duch. Do organizace této části se pustili Lenka a Michal Janoškovi spolu s Renatou Horákovou. Návniku tradičního tance „Podšable“ se zhostili zejména starší šohaji a zhostili se toho s mladickou vervou. Návniky byly plné legrace, muziky, ať na pohárek a pivečko došlo. Tímto bychom rádi přizvali také mladé šohaje z řad současné chasy – není to práce, nebo povinnost, ale je to super zábava, odreagování a relax.

Zábava a průvod by se neobešly bez muziky a zpěvu. K dnes už ustálené a proslulé Vrbecké kutálce (od včilků oficiální název) se přidali sourozenci Prestonovi, kteří rapidně zvedli úroveň! Nejdůležitější moment byl výběr z folklórního jukeboxu

a domluva na stejné tónině – pak už to šlo!

Musíme poděkovat také hostitelům – manželé Kočkoví, Vinařství Michna, Chalupa u Šimona a manželé Lubalovi. Každá zastávka byla poetická, vřelá, láskyplná a zábavná. Poslední zastávkou byla

Hospoda Na sóle – kde jsme to rozjeli hitem Hospůdko, hospůdko malá.

Veselí pokračovalo Ostatkovou zábavou. Tam už to rozjel jiný kalibr – dechová hudba Bílovčanka, ale ještě dva vstupy v báru patřily cimbálce. Nevypsanou soutěž o nejlepší masku vyhrála domina Emilka,

nezapomenutelný byl také bezradný Michal Janošek shánějící se po svém Rekoví a Lenka Machovská ztratila ňufku. Budiž jim země lehká. Pohřeb basy a defilé faráře Michala byly velmi procítěné a nejednu plačku v průvodu dojaly k slzám.

Co dodat závěrem? Skromný výtěžek z plesu bude využit spolkem Okolo Luže na dětský folklor. No a vy si poznačte termín příštích Ostatků ve Vašich diářích – 1. březen 2025. Moc se na Vás, jak na Ostatky, tak na přípravné setkávání těšíme. Pokud se, chlapi, chcete zúčastnit tradičního tance a pokud by nějaká

Odkaz na video z Ostatků

rodina nebo vinařství rádi přivítali a pohostili ostatkový průvod, nebojte se nám ozvat.

No a co teda na úplný závěr? Moc děkujeme všem, kteří se nějak zúčastnili – tanečníci, muzikanti, masky, krojovaní, hostitelé, hospodě, Davidu Hoškovi za úžasné video a fotky a všem, na které jsme zapomněli...

Tom Bilek a Markéta Veverková

Cyrilometodějská pouť "Na Podluží"

Příchod slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu v roce 863 si všichni připomínáme státním svátkem 5. července. Pro věřící to není „jen“ státní svátek nebo den volna k dobru, ale den, kdy si připomínáme zásadní zlom v rozvoji křesťanství v naší zemi. No a pro většinu moravských farníků to také není svátek ledajaký - k duchovnímu rozměru se přidává také rozměr zdravého moravského patriotismu.

Tradici Cyrilometodějské pouti pod širým nebem na Slovanském hradišti v Mikulčicích založil spolu s farníky před 35 lety tehdejší farář František Baťa. Na pouť se pravidelně sjíždí velká část biskupů, mnoho duchovních a tisíce poutníků. Hlavními organizátory jsou Farnost Mikulčice a Obec Mikulčice. Každoročně je ke spoluorganizaci přizvána další moravská obec.

V loňském roce došlo k milému setkání. Oslovili nás naši přátelé z Mikulčic s prosbou, aby v roce 2024 tou obcí byla naše Vrbsice. Je to pro nás velká čest a přípravy už se rozjely naplno – krojování, čtení, příprava scholy, příprava na pečení koláčů, drobné dárky a spoustu dalších drobností.

Dovolujeme si Vás tedy jménem Mikuleckých i jménem Vrbečáků pozvat 5. července 2024 od 15:30 do Mikulčic.

Tomáš Bílek. Váš starosta

Kobylský Vokální Ansámbl hledá basy a tenory

Již skoro 10 let v Kobylí působí smíšený pěvecký soubor, který si říká Kobylský Vokální Ansámbl. Zpěv sboru můžete slyšet na Zarážení hory, Zpívání pod věží či u příležitostných akcí a slavnostních mší kobylské farnosti či v okolních obcích. Mimo to se snažíme vyrazet na „zkušenu“ za hudebními festivaly v ČR. Vystoupili jsme tedy na Festivalu duchovní hudby v Ústí nad Orlicí, bavili jsme občany Bíliny, s vánočními koledami či velikonočním programem vystupovali ve Tvarožné Lhotě, v Hrušovanech u Brna či v Moravanech. Nebojíme se rovněž spolupráce s hudebními tělesy a společně jsme vystupovali s Třineckým komorním orchestrem, se kterým máme další plány.

Repertoár souboru se snaží být rozmanitý. Studujeme skladby duchovní hudby od středověku až po současnost, nejsou nám cizí lidové, folklórní či moderní skladby. A nebojíme se i experimentovat.

Abychom mohli udržet pestrý a hlasově bohatý repertoár, potřebujeme zastoupení celé škály hlasů. Proto hledáme a mezi nás zveme muže jak basového, tak i tenorového zabarvení. Nevyžadujeme čtení not, zkoušky nejsou o drilu, ale o společné partě, kterou baví hudba. KVA je o lidech, kteří mají chuť společně zpívat a třeba si i odpočinout od každodenních starostí. Scházíme se v pondělky od 19:30-21:00 v Komunitním centru Kobylí. Již teď se na nově příchozí těší:

Jana, Staňka a Jana (soprány), Blanka, Klára a Soňka (alty), Jožka a Mírek (tenory) a Roman (bas)

Případný kontakt a další informace můžete získat na telefonu: 725 569 155 či e-mailu: peroon@seznam.cz.

Roman Kaszper

Pokračování z farské kroniky...

V minulém zpravodaji jsem Vám slíbil, že v případě zájmu něco pěkného vyberu. Vyložené se nabízí pokračovat ve vyprávění paní Anny Francové, rozené Janoškové. Její písmo i sloh mě i po tolika letech velmi dojmá. Tož se pohodlně usadte do ušáku, dejte si pohárek červeného a začínáme...

To tehdy ještě nebyl zde chrám Páně a chodilo se na mše svaté do Kobylí do chrámu sv. Jiří. Zdejší lid tehdy nezameškal neděle, ani svátku, šlo se za každého počasí. Zvlášť bylo krásné, když se chodilo na roráty a na jitřní na hod Boží narození. Buď byla velká metelice, neb bláto, nebo mrzlo, až to pod nohama praštělo.

Muži nosili beráncí kožuchy až na paty a na hlavách beranice. Ženy beráncí kožušky, pod nimi lajble s beráncí srstí podšité, boty vysoké po kolena, na hlavách vlňáčky, by zimou údy netrpěly.

Cestou na jitřní mši svatou i roráty, když měsíček nesvítil, svítili si lidé lucernami, kterým říkali laterně. Vypadalo to jako řada pochodní. Kdo tu sešel z cesty a zapadl do sněhu neb sklouzl a upadl, zavýskal při tom, povstal, otřepal se a vesele s ostatními za smíchu vykračoval kupředu. Bývala to pěkná procházka do chrámu Páně v zimě.

Až se postavil chrám Páně svatého Jiljí na Vrbici, odstěhovali dvě modré korouhve z kaple sv. Anny do chrámu Páně. To bylo v roce 1920. Tyto korouhve kdysi sloužily poutníkům, když šli s procesím každý rok v sobotu před hodem Božím svatodušním na pouť do Šaštína – tehdy ještě do Uher.

Když se začalo chodit do chrámu Páně na mše svaté, zapomnělo se na svatoanenské pobožnosti. Jenom když šel průvod na svatého Marka a v křížových dnech do polí prosit za úrodu zemskou, zastavilo se procesí u kaple a pokračovalo se v pobožnosti.

V roce 1953 přistěhoval se do zdejší fary důstojný pan farář František Vodák, který vystihl psychologii zdejších farníků, vhodně a uctivě s každým jedná a získal si u všech velkou autoritu. Kázání mívá krásné, kromě

lásky k Bohu a bližnímu lid poučuje a krásně vychovává. Tím přitáhl mnoho lidí do chrámu Páně, mnohých i kteří dříve do kostela přestáli chodit.

Dne 26. července 1954 v den sv. Anny byla poprvé sloužena mše svatá ve zdejší kapli důstojným pánem Františkem Vodákem. Že se mše svatá sloužila ve všední den pak pro pilnou polní práci mnozí lidé na tuto nezvyklou vzácnou mši svatou zapoměli. Někteří domnívají se, že mše svatá bude sloužena v jinou hodinu, přišli o tuto mši svatou a litovali.

Dovolím si ještě poznamenat o pouti do sousední obce Bořetice. V Bořeticích je chrám zasvěcený svaté Anně, tož první neděli (netrefí-li se na neděli) po svátku svaté Anny koná se pouť z celého okolí do Bořetic. Tak i ze zdejší obce putoval ohromný průvod do Bořetic. Tak velký a slavný průvod se nikdy z Vrbice nekonal, jako první neděli po svátku svaté Anny 1. srpna 1954. Chlapci z Vrbice byli v pestře vyšíváných kordulách, jaké se za starých časů nosily, též ve vyšíváných kalhotkách a pestře a bohatě vyšitých košilích, děvčata v nažehlených tvrdých sukních, ve vyšitých rukávcích a kordulách, s velkými věnci na hlavách i s koutoucí (z pentlí).

Byl to malebný průvod a velký i krásný. Chlapci nesli v průvodu na mářách, prostěradly a pentlemi zdobených, sochu panny Marie s děťátkem. Děvčata v krojích nesly věnce a pentle kolem Panny Marie. Dechová hudba průvod provázela a lid vroucně zpíval.

V Bořeticích byli slavnostně přivítáni. Důstojný pán František Vodák průvod doprovázel a v Bořeticích měl krásné kázání, že byli unešeni všichni z celého okolí, poutníci i domácí lidé. Mnozí se vzpomatovali a vrátili se, či probudila se v nich zbožnost a víra v Boha.

Zapsáno 23.4.1955

Na závěr snad jen krátké sebe představení paní Anny Francové:

„Narodila jsem se druhý rok po vystavění této kaple v roce 1889. Stařeček a stařenka Janoškovi si přáli, aby mě dali jméno dle světice v kapli a zasnětili mě této patronce.“

Z kroniky vybral Tomáš Bilek. Váš starosta

Nová pobočka Univerzity třetího věku ve Velkých Pavlovicích

Vzdělávání seniorů formou univerzity třetího věku organizuje Institut celoživotního vzdělávání Mendelovy univerzity v Brně už od roku 2003, kdy byl otevřen první ročník se vzdělávacím programem „Člověk a příroda na počátku třetího tisíciletí“.

Od této doby přednášky na Univerzitě třetího věku MENDELU (U3V MENDELU) navštívilo více než 11 000 posluchačů, vzniklo pět poboček po celé Moravě. Všechny tyto aktivity ukazují na stále rostoucí zájem starších lidí smysluplně trávit svůj čas, dovídat se novinky ze světa vědy a současně poznávat nové přátele.

Univerzita třetího věku MENDELU je od svého počátku, tedy od roku 2003, řádným členem Asociace univerzit třetího věku ČR.

Zájem seniorů užívat si aktivně života není omezen pouze na město Brno a jeho okolí, ale pronikl také do menších měst. Důkazem je také nově vznikající pobočka ve Velkých Pavlovicích pro seniory nejen z toho města, ale i z jeho okolí.

Přednášky a semináře budou primárně zaměřeny především na témata oboru zahradnictví, ovocnictví, vinohradnictví, a jsou vedeny přednášejícími Zahradnické fakulty i ostatních fakult Mendelovy univerzity v Brně, ale i pedagogy gymnázia a odbornou veřejností. Seniorům tak budou nabídnuta i další témata, o něž mají zájem. Výuka bude probíhat na místním gymnáziu. Některé přednášky plánujeme také uskutečnit v Botanické zahradě a arboretu Mendelovy univerzity v Brně.

Vyučující: průřezově zastoupeny všechny fakulty MENDELU a Institutu celoživotního vzdělávání MENDELU, pedagogové Gymnázia Velké Pavlovice, odborná veřejnost Velkých Pavlovic a okolí.

Forma výuky: prezenční

Rozsah: 20 x 150 minut

Termín: Přednášky probíhají ve výukovém období jednotlivých semestrů

(1. semestr: říjen až prosinec; 2. semestr: březen až květen), a to 1 x týdně.

Čas: 1. ročník PONDĚLÍ 14.00 – 16.30 hod.

(začátek semestru 2024/2025 je plánovaný na začátek října 2024)

Cena za semestr (10 přednášek): 850 Kč

Přihlášky budou k dispozici od 15. května 2024:

e-mail: blahova@velke-pavlovice.cz

tel.: 774 601 160

V případě zájmu se Vám budeme osobně věnovat vždy v pondělí a ve středu od 15.00 do 17.00 hodin v kanceláři místostarostky (pomoc s vyplněním přihlášky apod.)

Mgr. Renata Bláhová, místostarostka města Velké Pavlovice

Kulinářské okénko

Kulinářské okénko patří opět naší věrné stálici nápaditých příspěvků Martině Mikulicové. Po společném rozhovoru jsem se dozvěděla cestu jejich receptů, jak je pro nás, vrbecké čtenáře, připravuje. Nejdříve přijde nápad na dané téma. Pak si nápad zrealizuje, takže jídlo Martinka uvarí nebo upeče, připraví a vyfotí. Foto k receptům je tedy přímo z jejího originálu na talíři. Důležitá složka povedeného jídla a rozhodnutí, zda půjde její recept do zpravodaje, je její nejbližší rodina doma. Ti chutnají a pak společně rozhodnou. Chci tedy od srdce Martince poděkovat za její osobitý přístup, nápady a recepty, které pro nás s láskou chystá.

Mgr. Marbéta Veverková, místostarostka

Taštičky plněné červenou řepou s houbovou omáčkou

Na těsto:

- 350 g hladké mouky
- 1 vejce do těsta
- 1 bílek na potřeni
- přibližně 125 ml vody
- kapku extra panenského olivového oleje
- ½ kávové lžičky soli

Náplň:

- 250 g ricotty
- 250 g červené řepy
- 1 žloutek
- sůl
- pepř

Houbová omáčka:

Myslím, že na ni recept psát nemusím, udělejte si ji jak kdo má rád. Nejlepší je z lišek nebo hříbků.

Pečená dýně:

- 1 menší dýně (hokaido nebo máslová)
- 1 dl olivového oleje
- stroužek česneku
- lžice bylinek
- sůl

Na ozdobu:

- pražená dýňová semínka
- 150 g parmezánu

Z mouky, vody, vejce, kapky olivového oleje a špetky soli vypracujeme pevné, hladké těsto. Podle potřeby můžeme přidat trochu vody a necháme je aspoň půl hodiny odležet v lednici.

Mezitím si připravíme smetanovou houbovou omáčku a dáme péct na kostičky nakrájenou dýni. Dýni nakrájíme, položíme na pečicí papír na plech a potřeme směsí z oleje, česneku, bylinek a soli. Při teplotě 180 °C pečeme zhruba 25 minut. Vařenou červenou řepu rozmixujeme spolu s ricottou, žloutkem a ochutíme špetkou soli a pepře. Těsto vyndáme z lednice, rozválíme a vykrajujeme kolečka o průměru 7 cm. Na každé kolečko dáme lžičkou náplň, okraje potřeme bílkem, přeložíme a pevně stiskneme k sobě. Vaříme přibližně 7 min v mírně osolené vodě.

Taštičky podáváme s opečenými kousky pečené dýně, přelité houbovou omáčkou, posypané opraženými dýňovými semínky a hoblinkami parmezánu.

Špenátové krupeto

- 240 gramů krup
- 3 deci bílého vína
- ½ litru zeleninového nebo drůbežního vývaru
- 1 stroužek česneku
- 1 střední cibule
- čerstvý nebo mražený špenát
- 1 lžice másla
- 1 lžice panenského olivového oleje
- 2 lžice strouhaného parmezánu
- 2 lžice smetany 31%,
- 2 lžice zakysané smetany
- pepř
- sůl

Kroupy namočíme několik hodin před vařením, případně je necháme přes noc. Na pánvi rozehejeme olivový olej s máslem a osmažíme na něm jemně nasekanou cibulku do zlatova. Přidáme

prolisovaný česnek a rovnou také vmícháme slité kroupy. Podlijeme polovinu bílého vína, smetanou 31% a přibližně 200 ml vývaru a za občasných promíchání necháme vsáknout a pomalu odpařit. Osolíme, opepříme, dolijeme zbylé víno i vývar tak, aby byly kroupy zakryté, uvedeme do varu a všechno necháme pod pokličkou asi patnáct minut probublávat.

Špenát nakrájíme nejmenno, necháme si jen pár lístky

stranou na ozdobu (pokud máme čerstvý, pokud máme jen mražený, tak nemusíme – ten by nic moc neozdobil :)). Odklopíme pokličku, vmícháme zakysanou smetanu smíchanou s parmezánem a posekaný špenát. Necháme na mírné teplotě dovařit, dokud kroupy nejsou měkké.

Podáváme ozdobené lístečky čerstvého špenátu, pokud jsme použili mražený, ozdobíme hoblinkami parmezánu.

Znáte z ČT!

Každá instituce, která je co k čemu, má svého mluvčího. Ne jinak je to u našich národních parků. S Českou televizí jsem je projel všechny a všude jsme „k ruce“ dostali mediálně zdatného odborníka z oboru ochrany přírody.

V jediném moravském národním parku – Podýjí – nám byl přidělen skromný chlapík, který z rukávu sypal nejen vědomosti z oborů biologie, botaniky, entomologie, obecné ochrany přírody, ale volně přecházel do archeologie, historie a dokonce muzikologie! Jeho vědomostmi a skromností jsem byl ohromen! Jestli lze někoho označit slovem „polyhistor“, pak je to ing. Martin Škorpík z NP Podýjí! Není divu, že kdykoli uvidíte nějaký televizní šot z tohoto národního parku, bude k vám mluvit právě on. Stali jsme se přáteli. Když má cestu kolem, zastaví se u nás na Vrbici a vypráví mi

o nenápadných klenotech okolní vrbecké krajiny. A já na to: „Kurník, to by měli slyšet Vrbečáci!“ A tak slovo dalo slovo a Martin dojde pobesedovat na Vrbicu v úterý 16.4. do knihovny. Jste zváni!

Tomáš Kočka

FK Vrbice 1959

Po podzimní části sezony 2023-2024 se umístil náš společný tým Kobylí B/ Vrbice na 6. místě. Výkony družstva byly vcelku dobré. Soutěž je hodně vyrovnaná, o čemž svědčí to, že na druhý tým ztrácíme pouhé 3 body. V jarní části sezony se odehrají na vrbeckém hřišti čtyři zápasy mužů, čtyři starších žáků a jeden zápas dorostu. O termínech a časech budeme informovat v rozhlase a na vývěsních plochách.

Chtěl bych zde upozornit kluky, kteří si chodí kopat na hřiště, aby přenosnou branku vždy odnášeli mimo hřiště. Zároveň aby branku na hřišti umístovali pokud možno vždy na jiné místo. Několikrát jsem je na to upozornil, ale bohužel se tak neděje. Jen během zimy jsem ji nejméně 5krát musel odtahovat mimo hřiště a branka byla vždy umístěna asi 2 metry od brankové čáry stávající branky, tedy v místě, kde je trávník na hřišti nejvíce namáhán. Údržba trávníku stojí nemalé finanční prostředky, tak je škoda, když si ho sami ničíme. Já osobně jsem moc rád, že si kluci chodí zakopat. Nerad bych sahal k nějakým opatřením, jako je uzamčení branky apod. Prosím tedy, abyste dodržovali domluvená pravidla.

V mimosportovní činnosti jsme se opět podíleli na pořádání tradičních hodů. Chtěl bych zde poděkovat stárkům a stárkám za vzájemnou spolupráci. Myslím, že byla víc než dobrá. Areal hřiště i nadále slouží k pronájmu na různé oslavy a rodinná setkání. V letošním roce se zde bude v letních měsících konat skautský

#	Tým	Z	V	R	P	Skóre	B
1	Klentnice	10	9	0	1	30:6	27
2	Březi/Novosedly B	10	6	1	3	53:22	19
3	Pavlov	10	6	1	3	25:14	19
4	Velké Pavlovice C	10	6	0	4	25:16	18
5	Bulhary/Lednice C	10	6	0	4	23:18	18
6	Kobylí B/Vrbice	10	5	1	4	31:23	16
7	Kostice B	10	4	1	5	25:30	13
8	Zaječí B/Rakvice	10	4	0	6	20:30	12
9	Sedlec/Hlohovec B	10	3	1	6	15:26	10
10	Perná	10	2	1	7	17:45	7
11	Valtice B	10	1	0	9	9:43	3

tábor. Dále se snažíme areál obnovovat a vylepšovat. Letos jsme pořídili nový rožeň na opékání selat. Dále došlo k zakoupení nových sítí do branek, staré bohužel dosloužily.

Závěrem bych chtěl hráčům popřát hodně štěstí do jarní části.

S vámi ostatními se těším na setkání na hřišti. Buď na fotbale, nebo při jiné příležitosti.

Za FK Vrbice Svatopluk Horák

NEUVĚŘITELNÁ PŘÍRODA VRBICE

16. DUBNA 2024

18:00 hodin

- ostrov v třetihorním moři
- obnoví se jezera na úpatí Stráže ?
- budeme tu rubat uhlí ?
- proč ptačí oblast ?
- byli na Vrbici mamuti ?
- hrozí nám invaze tropických rostlin a zvířat ?

Ing. Martin Škorpík
entomolog a polyhistor

CVČ
KALUBÁČEK

Vinaři Vrbice

Vzděláváme se...

Zima je období, kdy my, vinaři, máme trochu víc času se potkávat, a tak toho rádi využíváme. Vždycky se ale snažíme, aby naše setkávání v souladu se stanovami spolku mělo nějaký vzdělávací přesah.

První takovou letošní aktivitou byl výjezd do gravitačního vinařství Vilavin, kde jsme vyslechli podrobné vysvětlení toho, jak se dá s vínem pracovat, aniž bychom zbytečně zatěžovali jak vlastní surovinu, tak přírodní prostředí. Tato návštěva pro nás byla o to cennější, že jsme mohli nahlédnout i do technologií, které jsou zde myšlenky gravitačního vinařství plně uzpůsobeny.

Druhé setkání jsme uspořádali „na domácí půdě,“ ve vinném sklepe

vinařství Fridrichovi a Trtkovi. Tématem tohoto večera bylo hodnocení oranžových vín, což je kategorie, která je od loňska nově součástí naší Výstavy vín. Zajímavým zážitkem byla v tomto případě slepá degustace z černých skleniček. Současně jsme si prověřili, jak umíme hodnotit, když jsme se vrátili k některým vínům z loňského koštu. Závěr večera pak patřil odrůdě Müller Thurgau.

Za Vinaře Vrbice Lenka Machovská

Výstava vín Vrbice 2024

Výstava vín na Vrbici probíhá vždy v tradičním termínu – v sobotu před Velikonocemi. O týden dřív, v neděli dopoledne, se pak sejdou hodnotitelé, aby přihlášené vzorky ohodnotili a vybrali ty nejlepší. Soutěže se letos zúčastnili vinaři nejen z Vrbice, ale i z blízkého či vzdálenějšího okolí. Návštěvníci měli možnost ochutnat 560 vystavených vín, rozdělených do kategorií Bílá vína, Červená vína, Růžová vína, Oranžová vína, Šumivá a perlivá vína.

Děkujeme všem vinařům za dodané vzorky a návštěvníkům za to, že výstavě vín zachovávají přízeň. Poděkování patří též všem, kdo se na organizaci výstavy jakkoli podílejí, a také obci Vrbice za podporu nejen pro tuto akci.

Za Vinaře Vrbice Lenka Machovská

Gratulujeme vítězům:

Šampion bílých vín:

Sylvánské zelené 2023 - MITOMA, Vrbice

Šampion červených vín:

Rulandské modré 2021
- Vinařství Na Důlku, Žabčice

Šampion růžových vín:

Cabernet Moravia 2023
- Vinařství Hasík, Vrbice

Šampion oranžových vín:

Vinařství Tři Čtvrtě, Bořetice

Cena starosty obce:

Svatovavřínecké 2023 - Luboš Filo, Vrbice

Nejlepší kolekce výstavy:

Vinařství Hasík, Vrbice
(průměr 91,75 bodů)

Frankovka

nenápadná stálice moravských vinic

V enovzdělávacím duchu se 23. února 2024 od deváté hodiny dopolední uskutečnil na hotelu Kraví Hora v Božeticích seminář na téma „Frankovka – stěžejní odrůda nejen regionu Modré Hory“ s odpolední konferencí pro sommeliéry o vinech VOC Modré Hory.

O všeobecném ohlédnutí za historií obcí v regionu se zaměřením na historická horenská práva do hloubky zajímavě pohovořil historik našeho regionu pan Zeno Čižmář. Hovořil především o vlastnických vztazích a právech v minulosti. Nastínil také vývoj novodobé legislativy posledních 100 let. Neprodleně pak pokračoval odbornou přednáškou ing. Mgr. Jiří Nečas na téma Geologická specifika modrohorského území. Vysvětlil geologický vývoj území celé Moravy a následně se zaměřil a více do hloubky rozebral specifika regionu Modré Hory. V krátkosti představil připravovaný projekt charakterizace jednotlivých vinařských tratí při uvažování budování celistvého apelačního systému v České republice.

Následovala přednáška Herberta Triebaumera. Zástupce několikageneračního vinařství z rakouského Rustu v Burgenlandu hovořil o holistickém přístupu v pěstování révy vinné. Zaměřil se především na péči o půdu jako nejdůležitější faktor kvality výsledného vína. Představil také typické reprezentanty vína odrůdy Frankovka tohoto regionu. Představení dolnokounické Frankovky se zhostil i její ochutnávku erudované komentoval odborník na apelace, ing. Libor Nazarčuk. Rozebral dolnokounické podloží, specifika zdejší Frankovky a pokusil se nastítnit rozdíly mezi Frankovkou dolnokounickou a modrohorskou. Následně zakončil dopolední cyklus přednášek Jan Stávek s technologickou degustací frankovek vyrobených v nádobách různých materiálů a představil současné trendy ve stylech této odrůdy, které se do České republiky dostávají z okolních vinařských států a je třeba se na ně ohlížet.

Odpolední konferenci s řízenou degustací vín zahájil manažer DSO Modré Hory a tajemník VOC Modré Hory Lukáš Stávek představením regionu a marketingovým trendem zaměřeným na zahraniční příliv turistů z Polska a Slovenska, zároveň i poukázal na cílené oslovení trhu s vínem v těchto zemích. Následně proběhla řízená degustace devíti červených vín různých ročníků odrůdy Frankovka zatříděných v apelaci VOC Modré Hory určená konferenčně nejen pro sommeliéry, která proběhla pod taktovkou uznávaného sommeliéra Ing. Libora Nazarčuka. Ten vyzdvihnul jednotnost vín Frankovek vyráběných jako VOC Modré Hory. Drobné nuance v přístupech a stylech práce se dřevem se mu zdály spíše zajímavé než překážkou v jednotném charakteru.

Celý den i v průběhu degustací účastníci věčně diskutovali nad degustovanými víny a okořenili svými dotazy i názory probíraná témata. Věříme, že tato enovzdělávací setkání jsou vždy velkým přínosem pro všechny zúčastněné. Celodenní seminář s podporou Vinařského fondu organizuje Svazek obcí Modré Hory ve spolupráci s VOC Modré Hory z.s.

Děkujeme za hojnou účast a těšíme se na příští akce.

Za organizační složku Lukáš Stávek

Sociální okénko

Domácí hospice Girasole

Až 80% obyvatel České republiky si podle průzkumů přeje strávit poslední chvíle života doma se svými blízkými. Přesto se tak neděje. Ale proč, když se dříve lidé doma běžně narodili i umírali?

Zdravotnickým oborem, který se zabývá právě terminálním stádiem života a umíráním, je tzv. paliativní medicína. Jedná se o zdravotnickou péči o člověka v závěrečném stadiu života a snahu ulevit mu od potíží, které nemoc či odcházení doprovází. Pro ty, kteří se rozhodli umožnit svým takto nemocným nejbližším strávit závěr života doma mezi svými blízkými, ve známém prostředí a současně za vytvoření potřebných podmínek bez nutnosti dožít v nemocnici, může být pomocníkem služba tzv. domácího hospice.

Jde o odbornou zdravotně-sociální službu jak pro umírajícího či nemocného v jakémkoli věku, tak pro členy rodiny. Se všemi aspekty péče v prostředí vlastního domova pomáhá tým odborníků, počínaje lékařem, který paliativní péči doporučí a zajistí spolu se zdravotními sestrami, přes sociální pracovníci, která poradí s postupy a procesy praktickými i administrativními. Zdravotnický personál je díky službě domácího hospice přítomen, kdykoli je potřeba, lékaři vedou léčbu bolesti i dalších symptomů, které provázejí nevyléčitelná onemocnění, a rodina tak získává potřebnou pomoc, ale i prostor pro realizaci přání a řešení důležitých otázek. Mezi podpůrné služby domácího hospice patří i péče psychosociálního pracovníka a duchovního.

Služba domácího hospice je vhodná, když:

- U pacienta byly již vyčerpány a ukončeny možnosti léčby (mezi onemocnění, které obvykle vyžadují paliativní péči patří např.: nádorová onemocnění, roztroušená skleróza, Parkinsonova nemoc, demence, ALS, konečná stádia chronických orgánových onemocnění, pacienti po úrazech a mozkových příhodách a další...).
- V rodině je někdo schopen zajistit nepřetržitou přítomnost u nemocného.

Je dobré vědět, že:

- Do péče domácího hospice předává ošetřující či praktický lékař na základě doporučení.
- Naši lékaři vedou léčbu bolesti a dalších symptomů, které provázejí nevyléčitelná onemocnění.
- Zdravotní sestry navštěvují nemocného, probíhá každodenní konzultace zdravotního stavu.
- Klientům domácího hospice zajišťujeme telefonickou pohotovost pro akutní stavy 24 hodin 7 dní v týdnu (zavoláte a my vám poradíme a přijedeme).
- Naše sestry vás zaškolí a naučí jak o nemocného pečovat (podávání léků, polohování, ošetřování, využití pomůcek atd.). Naším pacientům také zajišťujeme a půjčujeme zdravotní pomůcky.
- Nabízíme bezplatné poradenství a pomoc sociálního pracovníka při administraci příspěvků apod.
- Pokud je rodina věřící, je součástí provázení i návštěva duchovního.
- Pečujícím a rodině poskytujeme podporu psychologa a dalších poradců, a to i po úmrtí pacienta.

Kontakt:

- GIRASOLE, sdružení pro pomoc a rozvoj, z. s.
- Hospic / poradna — Hybešova 5, Hustopeče (budova polikliniky)
- +420 775 099 953, hospic@girasole.cz
- Více na www.girasole.cz

Náramky Tisňové péče pomáhají v nečekaných situacích

✿ Jistě jste již někdy slyšeli příběh o tom, jak osamělý senior doma upadnul a zůstal bez pomoci několik hodin ale třeba i několik dní. Tyto nepříjemné a nečekané situace, které mohou mít i fatální následky, se bohužel **mohou stát kdykoliv, kdekoliv a komukoliv z nás**, ale u seniorů, kteří například část dne tráví sami či žijí v domácnosti bez blízkých, **mohou být tyto chvíle osudné**.

Naštěstí se díky technologiím nabízí snadné a uživatelsky velmi přívětivé řešení:

SOS náramek s pohotovostním tlačítkem! Díky službě Tisňové péče, která funguje i ve vaší oblasti, se dá seniorům v nouzi pomoci v krizových chvílích včas.

Základem je náramek s tlačítkem, který má klient připevněný na ruce.

Tento náramek funguje jako komunikační zařízení fungující okamžitě na jediné stisknutí. **V případech nebezpečí, pádu nebo náhlého zhoršení zdravotního stavu je tak pomoc okamžitě k dispozici.**

Operátorky jsou na příjmu nepřetržitě 24 hodin/7 dní v týdnu, navazují kontakt s klientem a postarají v návaznosti na zjištěnou situaci o efektivní, rychlý a nejvhodnější průběh řešení. V případech, kdy senior nemůže ze zdravotních důvodů reagovat či komunikovat, pak je automaticky zajištěna sos péče skrze předem domluvený scénář a vyjíždí pohotovostní pracovník a IZS.

Náramky zachránily zdraví u desítek případů pádů seniorů v domácnosti, při zhoršení zdravotního stavu, ale také při zásahu u domácího násilí.

Je dobré vědět, že:

Jedno tlačítko může zachránit i život!

✿ Služba je určena seniorům, dospělým osobám se zdravotním postižením a dospělým osobám s chronickým onemocněním, u kterých existuje riziko osamocení a tím nedostupnosti neodkladné nutné pomoci v situacích, které nejsou schopni nebo nemohou zvládnout vlastními silami.

Tlačítka využívají také obyvatelé domů s pečovatelskou službou, kde není v noci zajištěna přítomnost personálu.

✿ Náramky a zařízení neprodáváme. Půjčujeme je zdarma těm, kteří je potřebují (a to díky finančním programům a podpoře EU, MPSV a Jihomoravského kraje).

✿ Působíme na území celého Jihomoravského kraje.

✿ Provozujeme vlastní dispečink - Dovoláte se ve dne v noci 24/7.

✿ Nezatěžujeme IZS více, než je potřeba.
Když je třeba, vyjíždí i naše pohotovostní služba.

✿ Pokud máte konkrétní dotazy týkající se tisňové péče, kontaktujte nás na info@girasole.cz nebo tel.: 776 246 959

Spolu s námi nejste sami!

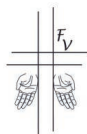

Více informací na WWW.GIRASOLE.CZ

Tento článek pro Vás připravil spolek Girasole, z.s. v rámci osvěty o dostupnosti zdravotně-sociální péče v JmK

Farnost Vrbsice

Zveme Vás...

- 24.3. 15:00** křížová cesta mezi vinohrady z Kobylí na Vrbsici za mír ve světě (začátek v kostele sv. Jiří)
- 5.5. 15:00** prosba za letošní úrodu (u dřevěného kříže u silnice mezi Kobylím a Vrbsicí)
- 8.5.** pěší pouť do Žarošic (odchod v 8 hodin od fary z Kobylí)
- 7.6.** Noc kostelů
- 26.7. 18:00** poutní mše ke sv. Anně u kapličky
- 25.8. 8:00** hodová mše svatá

Velikonoční bohoslužby ve farnostech Kobylí, Bořetice a Vrbsice

- 28.3. Zelený čtvrtek** Kobylí- 18:00-mše sv., společná modlitba v Getsemanské zahradě
- 29.3. Velký pátek** 9:00 -12:00 - kostel otevřen k tiché modlitbě
15:00 Vrbsice - křížová cesta ve Farské zahradě
16:00 Vrbsice - Velkopáteční obřady
- 30.3. Bílá sobota** 9:00 -15:00 - kostel otevřen k modlitbě u Božího hrobu
19:00 Bořetice - Velikonoční vigilie, agape
- 31.3. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně** 8:00 Kobylí
9.30 Bořetice
11:00 Vrbsice
Při mši svatě se budou žehnat velikonoční pokrmy.
- 1.4. Pondělí velikonoční** 8:00 Kobylí
9:30 Bořetice

Bůh nemá v tomto světě jiné ruce, než tvoje

Během druhé světové války byla během náletů doslova smetena jedna malá vesnička. Mezi "oběťmi" byl i farní kostel. Socha Krista vedle kostela přišla o ruce i nohy. Po válce se lidé rozhodli, že kostel opraví, dohodli se ale, že sochu opravovat nebudou. Na patu kříže pak pověsili tabulku, na které stojí:

*"Už nemám ruce ani nohy.
Od nyníška buďte vy
mýma rukama i nohama
a přinásejte úlevu a uzdravení
zraněnému světu."*

My máme být jeho rukama a nohama v dnešním světě. Společá na nás a posiluje nás naší vzájemnou podporou na cestě zkoušek a bolestí, které nevyhnutelně přicházejí do našich životů - ztráta někoho drahého, opuštěnost, nemoc, nezaměstnanost.

Když k druhým, kteří jsou v takových situacích, přicházíme a pomáháme jim, v takových okamžicích je naše pomoc téměř hmatatelným zpřítomněním starostlivého a pečujícího Boha.

Lidé nosí na krku křížek. Pro některé to znamená vyznání víry. Pro jiné je to spíše modní záležitost. Jakou úlohu by měl plnit kříž, který nosíme na krku? Na tuto otázku odpověděl největší fotbalista Pelé. Novináři mu položili otázku: „Procestoval jste celý svět, viděl jste mnoho zajímavého, ale

také smutného. Existuje podle vás nějaká naděje do budoucnosti pro tento svět?“ On odpověděl: „Jestli má něco zachránit tento svět, tak je to láska.“ Přitom ukázal na zlatý křížek, který nosil na své hrudi. Je to láska, která má jméno Ježíš. Křížek na krku má symbolizovat to, že hlavním povoláním pro toho, kdo ho nosí, je láska, která se dává druhým.

Ježíš v evangelním příběhu o posledním soudu nám dává odpověď na to, podle čeho nás bude Bůh soudit: „Byl jsem hladový, dali jste mi najíst, byl jsem nemocný, navštívili jste mě, byl jsem nahý, oblékli jste mě....Cokoliv jste udělali pro jednoho z mých bližních, udělali jste pro mě samotného.“

Přeji Vám požehnané Velikonoce.

Otec Tomáš Čaha

OPIČKY ZVOU NOVÁ OPIČÁTKA

Pohybový kroužek Opičky, který probíhá každou středu v centru sv. Jiří v Kobylí, je určený všem rodičům s dětmi ve věku 1 - 6 let.

V průběhu lekce si nejprve protáhneme celé tělo pomocí ukazovacích básniček a písniček zaměřených na hrubou i jemnou motoriku a pohladíme smysly pomocí hry s psychomotorickým padákem.

Poté si užijeme společnou maňáskovou pohádku, která nám uvede krátkou Montessori aktivitu, a po ní už nás čeká variabilní opičí dráha.

Krátce od maminek malých opiček

"Líbí se mi, že je to pestré, jsou tam nápady, jak se člověk může dítěti věnovat i doma - říkádla s kontaktní hrou, maňásková pohádka - využívána pro učení dětí přes hygienu až po mezilidské vztahy..., je to možnost pro maminky se seznámit, pro děti dostat se do kontaktu s dalšími dětmi, se kterými třeba budou chodit do školky. Padák je pro děti atrakce a syna pak nejvíce baví také opičí dráha. Kroužek může skvěle inspirovat, jak kreativně si mohou rodiče doma s dětmi hrát a zábavným způsobem je toho i spoustu naučit." (Tereza B.)

"Paní lektorka má pro naše malé opičky vždy připravený krásný program, ať je to divadlo, cvičení, tanečky či básničky. A prostory Komunitního centra poskytují skvělé zázemí, kde

se mohou děti dosyta vyřádit. Syna nejvíce baví překážkové dráhy - balanční podložky, prolézání tunelem, skluzavka, trampolína...

Opičky bych doporučila každé mamince nebo tatínkovi děťátku, které miluje zábavu, povídání či cvičení. Pro mne samotnou je velmi příjemným překvapením zapálení lektorky Terezy, která je sama trojnásobnou maminkou a je vidět, jak to s dětmi parádně umí." (Klára O.)

"Líbí se mi, že je to dostupné pro nás přímo v Kobylí a nemusíme s dcerou nikam daleko. Také oceňuji příjemnou a zkušenou lektorku. Dcerka má ve cvičení ráda kolektiv dětí, které tam chodí, hrací prostor a společné aktivity (padák, básničky, pohádku, opičí dráhu). Cvičení doporučuju každému, kdo ocení dostupnost, myslím i cenovou a pak např. možnost seznámení se s ostatními dětmi." (I. S.)

Přijďte se podívat a zažít pořádné opičí hrátky! Každou středu 10.30 - 11.30 v Komunitním centru sv. Jiří v Kobylí.

Tereza Kravčel

+420 737 761 042

Kurz Manželské večery

První běh kurzu Manželské večery je v plném proudu ...

♥ CO JSOU MANŽELSKÉ VEČERY?

Osm setkání, každé s příjemnou večeří pro dva při svíčkách - jako na rande.

Po večeři následuje velmi praktická promluva na jedno z témat kurzu.

V úplném soukromí u malých stolků pouze pro dva spolu sami prodiskutujete téma večera nad dotazníky z příruček.

Skupinová diskuse není součástí kurzu, o svém vztahu nemusíte nikomu nic říkat.

Kurzy probíhají v Komunitním centru Sv. Jiří v Kobylí.

♥ PRO KOHO JSOU MANŽELSKÉ VEČERY URČENY?

Pro každého, kdo chce své manželství zlepšit - tedy pro manželství pevná i manželství, která zápasí.

Na každém vztahu je co zlepšovat.

Pro každého, bez rozdílu životní filozofie.

Bez ohledu na to, jestli žijete v manželství, nebo v trvalém partnerství.

♥ A TADY JSOU PRVNÍ OHLASY ÚČASTNÍKŮ...

"Na kurzu se mi líbí domácí atmosféra a přesto soukromí. Probíráme témata, která jsme ve vztahu pod náparem práce a povinností upozadili." (Stanislava B.)

"Uvědomujeme si, že na vztahu je potřeba pracovat a že je pozdě začít, až když je problém. Na kurzu si užíváme nejvíc to, že jsme spolu :). A že nás to nutí se společně zamýšlet nad věcmi, které za běžného provozu není čas otevřít. Zvědomujeme si věci. Proč jít do kurzu? Protože i zdánlivě idylický vztah je potřeba někým posouvat a tohle je příležitost udělat spolu další krok." (Lenka a František M.)

"Je to takové rande. Sníme dobrou večeří, dáme si sklenku vína a pak máme prostor si povídat na určitá témata. Je to o lepším uvědomování si toho druhého a jeho citových potřeb. Jsme spolu již 18 let, možná bereme toho druhého automaticky, jako samozřejmost. Myslíme si, že v tomto je kurz velmi přínosný, uvědomovat si auto, každodennosti, když se vrátí z práce domů nebo vaří večeři.

Taky to má přesah pro naši rodinu. Toužíme po tom mít plný a bohatý rodinný život. Základem, na kterém stojí naše rodina, jsme my dva. Chceme být pro naše děti dobrým příkladem, že je třeba se vzájemně respektovat, naslouchat si, být otevřený jeden druhému. Jsme samozřejmě taky velmi chybující, ale přejeme si, aby naše děti viděly, že je pak normální si odpustit a jít dál." (Eliška a Roman K.)

♥ Další běh kurzu Manželských večerů plánujeme na podzim.

Do té doby vás srdečně zveme na závěrečný a současně **OTEVŘENÝ 8. VEČER KURZU**, který proběhne 17.4. od 20 hod.

Na tuto ochutnávku kurzu Manželské večery a některých jeho hlavních témat může přijít každý (i bez partnera). Stejně dobrá večeře, příjemná atmosféra a praktické příklady vám pomohou se rozhodnout, jestli by příští kurz mohl být i pro vás.

Pro více info...www.manzelskevecery.cz

Terka a David Krayzelovi ♥

SKAUTSKÉ NOVINKY

Vedoucí skautu si pro nás připravili výpravu na Laser game. Ráno jsme vyjžděli z Bořetic vlakem do Brna s přestupem v Zaječci. Z brněnského hlavního nádraží jsme se procházeli po Brně a přitom hráli hru „Hele dobr.“ V poledne byla zastávka na oběd v asijském bistro. Po obědě jsme se vydali směrem k Laser game aréně. V aréně nás rozdělili do týmů (po pěti členech). Laser game je úžasná moderní týmová hra. Běháte v aréně, ve které je kromě osvětlených překážek téměř dokonalá tma, kolem vás hustá mlha, krčíte se za překážkami a střílíte po svých protihráčích, které se snažíte zastřelit dříve, než oni zastřelí vás. A to všechno za doprovodu námi vybrané hudby! V aréně jsou osvětleny jenom překážky, mezi kterými se skrýváte. Zásah od protihráče vůbec nebolí, protože jsou zásahy snímány za pomoci elektroniky na vestě, kterou máte na sobě. Hra Laser game je vhodná pro skoro všechny věkové kategorie. První hra byla v jednopatrové aréně a další dvě v dvoupatrové. Na cestě zpátky jsme se stavili ve Vaňkovce. V Bořeticích nás vedoucí rozřadili do různých aut a zavezli domů. Výlet byl super.

Běta Kočková, Karín Čejková, Elena Huiarová

Mateřská škola Vrbsice

Masopustní karneval

Středeční dopoledne 25. února začalo v naší MŠ netradičně, a to z jednoho prostého důvodu, uspořádali jsme si „Masopustní karneval“.

Děti v tento den přicházely v krásných originálních kostýmech. Mohli jsme zahlédnout princezny, víly, rytíře, čaroděje, zvířátka, policisty i několik superhrdinů. A jak je zvykem, připravený program začal pozvolna již od rána. Nejdříve jsme se všichni vyfotili, dále proběhla proměna masek s představováním. A poté nadešla chvíle pro různé disciplíny. Mezi ně patřily zajímavé typy sestavených překážkových drah - například - chůze po laně v držení za tyčky ve dvojicích s přenášením různě velkých míčů, skákání panáků vytvořených z kruhů... Samozřejmě nemohly chybět taneční hry s využitím židliček, smetáku a různé disko kreace. Na úplný závěr karnevalového veselí si každý vylosoval tombolu v podobě dárečku.

Karnevalový rej jsme si užili a zbytek dne se ještě nesl v povznesené náladě.

Marta Klivková, učitelka MŠ

Chutnáme vlastnoručně vyrobené koblížky

Řemeslná dílnička s kolovrátkem

V rámci tématu „Řemesla a povolání“ jsme k nám do školky pozvali paní Veroniku Šimkovou ze Střediska volného času Duhovka v Břeclavi. Ta nám připravila „Řemeslnou dílničku“ určenou pro děti a jejich rodiče nebo prarodiče.

Přivezla s sebou ovčí vlnu a kartáče (tzv. krample), přes které se musí vlna vyčesat, aby byla jemná a připravená na předění. Všichni jsme si mohli vyzkoušet, jak to byla těžká práce (i dospělí měli co dělat, aby vlnu vyčesali) a jak odedávna lidé přemýšleli, jak si práci zjednodušit. Proto vymysleli „česačku“ - přístroj s kartáči ovládaný ruční klikou. To už byla o poznání lehčí a zábavnější práce.

Dalším stanovištěm naší dílničky byl kolovrátek na sprádkání ovčí vlny. Nejprve nám paní Veronika ukázala, jak se vlna proměňuje pomocí kolovrátku na vlákno. Potom jsme se všichni mohli vystřídat, abychom si vyzkoušeli práci přadlenek. Na předění vlny jsme si netroufli, ale aspoň jsme roztáčeli kolovrátek pomocí dřevěného pedálu.

Další zajímavostí byla výstava hotových výrobků z vlny. Zdaleka to nebyly jen pletené výrobky z příze, ale také nejrůznější dekorace z vlny nepředené: vánoční ozdoba, vymodelované zvířátka, kabelka, aj. Pro představu, jaké jsou další možnosti, nám paní Šimková představila různé publikace s fotografiemi i výrobními postupy na tvoření z vlny. Jako dárek nám pro školku zanechala pár vzorků i nabarvené vlny, abychom mohli tento nevědní materiál představit všem dětem. Už se těšíme, až si taky něco vyrobíme.

Hana Sedláčková, učitelka MŠ

S rodiči do knihovny

V úterý 5. března odpoledne rodiče s dětmi navštívili vrbeckou knihovnu. Ve školce s knihou pracujeme v rámci výchovně vzdělávacích činností i během poledního odpočinku každý den. Rádi bychom proto rodiče pozvali ke společné četbě s dětmi.

O přínosech čtení toho bylo napsáno a řečeno hodně, přesto bych ráda pár věcí připomenula... Čtení dětem pomáhá vytvářet, prohlubovat a utužovat vztah s rodiči. Čtení děti dokáže zklidnit, zároveň dětem rozvíjí slovní zásobu, fantazii, logické i kritické myšlení, představitost, soustředění, paměť, ale třeba i smysl pro humor. Je to taky jedna z nejlepších možností, jak ulehčit dětem učení a tím jim pomoci s úspěšností

ve škole. Nejlepší je začít dětem číst co nejdříve, protože čím dřív děti ke čtení namotivujeme, tím lépe. U nejmenších dětí je vhodné začít s básničkami, říkankami a písničkami. Vhodné jsou také obrázkové knihy, které mají na stránce vět jen pár nebo žádné. S dětmi si tak rodič může o ilustracích povídat a společně tak mohou vymýšlet své příběhy. Postupně je pak vhodné přejít ke knihám s více textem a nakonec ke knihám, které mají kapitoly.

A pokud si nejste výběrem knih jisti, máte doma místo na další nebo prostě jen chcete změnu, zastavte se v knihovně. Společně pak určitě něco zajímavého, jak pro rodiče, tak i pro děti vybereme.

Klára Beranová, učitelka MŠ

Proč jídelna vaří hrachovou kaši

Mnozí strážníci školních jídelen, včetně rodičů a učitelů, se domnívají, že kuchařky vaří jídla, jak uznají za vhodné. A vedoucí jídelen nedokážou vysvětlit, že to tak není. Přijměte zavděk dnešním článkem, který vám představuje některé možnosti, jak strážníkům tuto problematiku představit.

Školní jídelna má svou činnost a úkoly docela přesně popsány v legislativě, nebo se to z ní alespoň dá odvodit. Podobně jako škola má v Rámcovém vzdělávacím programu popsány znalosti, které mají děti získat v jednotlivých obdobích školní docházky, má i školní jídelna v právních předpisech stanoveny určité ukazatele, které její strava musí splňovat.

Co prakticky znamenají výživové normy

Školský zákon jídelně v § 122, odst. 4 prikazuje dodržovat určité nutriční parametry stravy: „Školní stravování se řídí výživovými normami.“ Ty jsou připraveny pro jednotlivé věkové kategorie strážníků a určují, jaká množství potravin je třeba měsíčně spotřebovat v zadaných skupinách.

Ve výživových normách se například dozvíme, že každý strážník ve věku nad 15 let má za měsíc zkonzumovat v obědech kolem 20 dkg luštěnin. Čtenář, který doma vaří a luštěninám se nevyhýbá, si jistě dokáže domyslet, jak se takové množství odrazí ve skladbě jídelničky. Představuje to dvě

luštěninová jídla za měsíc a nějaké polévky k tomu. Bude-li luštěninový pokrm pouze jeden, pak polévka tohoto druhu musí být každý týden a ještě to možná nebude stačit. Pokrmy z čočky, hrachu, cizrny, fazolí sice nepatří ve školách k oblíbeným, ale je nutné je do jídelníčku zařazovat.

Z norem rovněž vyplývá, že součástí obědů by mělo být za měsíc asi 2 kg zeleniny a 1,8 kg ovoce na strávníka. To není právě málo a praktickým dopadem je, že tyto potraviny musí být v jídelníčku téměř denně. Pro mnohé evropské národy je to zcela běžné a jejich děti si zeleninu samy, bez nucení a ve velkém nandávají na talíř.

Jídelna nemá jen nasytit děti

Navíc platí ještě další ustanovení školského zákona – § 7 popisuje školní jídelnu jako zařízení, jež „poskytuje služby a vzdělávání, které doplňují nebo podporují vzdělávání ve školách nebo s ním přímo souvisejí.“ Z něho vyplývá, že školní jídelna má povinnost strážníky nejen nasytit, ale že má také doplňovat vzdělávání ve třídách. Jak a v čem? Např. v oblasti potravin, biologie, výchovy ke zdraví, zeměpisu apod. Uplatňování výživových norem tedy musíme chápat nejen jako plnění požadavků práva, ale i jako doplnění školní výuky.

Chcete pár příkladů?

Čočka nakyselo se neobjevuje v jídelníčku jen z důvodu dodržení výživových norem, ale i proto, že odkazuje na výuku biologie a strážníkům ukazuje, že existuje strava rostlinná a živočišná a že luštěniny jsou významnou skupinou potravin.

Když je v jídelně na oběd fazolový guláš, není na vině nedostatek invence kuchařek, které „už neví, co by vařily.“ Do jídelníčku se zařazuje i proto, aby doplnil hodiny zeměpisu a ukázal, že fazole se nejí jenom u nás, ale že ve spoustě zemí tvoří podstatnou část stravy jejich obyvatel.

Konzumují-li strážníci cizrnu na paprice, navazují na hodiny dějepisu a připomínají si, že luštěniny byly pravidelnou součástí stravy našich předků.

Jde o zdraví nás všech

Když jídelna uvaří hrachovou kaši a nepřidá k ní klobásu, jak dříve bývalo zvykem, není to proto, aby naštvála pana ředitele. Podobně, když odmítá podávat uzeniny nebo uzené maso, není to její pouhý rozmar. Jen v duchu pokynů školského zákona takto doplňuje hodiny výchovy ke zdraví a snaží se žáky upozornit na přemíru soli

v uzeninách a vůbec ve stravě. Ta se podepisuje na jejich zdraví a vede k významnému množství nemocí srdce a cévní soustavy. Oběd bez uzeniny je také připomínkou toho, že náhlé srdeční příhody mladých lidí ve věku 20 až 30 let nejsou dnes již žádnou výjimkou.

V České republice se konzumuje hodně soli. V jiných evropských zemích se soli podstatně méně a vy, kdo navštěvujete příbuzné v zahraničí nebo častěji pobýváte v cizině, to můžete dobře posoudit. Tamní jídla přitom nejsou nechutná, jak občas tvrdí strážníci českých jídelen, když dostanou jídlo, které je sice ochucené, ale jinak než za pomoci soli.

Výživové normy ve školním stravování tedy musíme posuzovat i z těchto pohledů a ne je pouze kritizovat, jak je nyní obvyklé.

Zpracovala Markéta Smrková, vedoucí ŠJ

Pracujeme v MŠ

Návštěva baru

Prázdninový provoz v mateřských školách

Než se nadáme, budou tady prázdniny, a tak opět jako každý rok řešíme provoz v MŠ v červenci a srpnu. Mateřské školy se po domluvě se zřizovatelem městských částí střídají a každá mateřská škola musí v těchto dvou měsících pokrýt provozem většinou dva týdny.

Větší mateřské školy otevírají dvě až tři třídy (kapacita 50 - 75 dětí), aby tak vyhověly rodičům a přijaly na tuto dobu děti i z jiných spádových MŠ. Výjimkou bývají mateřské školy, které nemají vlastní kuchyň, nebo školky, které plánují opravy, rekonstrukce.

O prázdninové mateřské školy je rok od roku větší zájem. Důvody jsou prosté. Důchodový věk stále stoupá, mladým rodinám tak ubývá možností výpomoci prarodičů. Dalším důvodem je, že se stále častěji setkáváme s rodiči, kteří si zajistí pobyt v mateřských školách téměř na celé dva měsíce. Dospělí mají nárok na dovolenou a děti by tento nárok měly mít také. Potřebují si stejně jako dospělí odpočinout. Měly by mít volnější režim, užít si společné chvíle s rodinou.

Početnou skupinu tvoří maminky na mateřské dovolené. Některé jsou vstřícné, využívají služby MŠ jen proto, aby se jejich dítě něco naučilo, pohrálo si s kamarády, přineslo si z MŠ zážitky. Jsou však i maminky, které mají pocit, že své dvě děti nezvládají. Jejich děti bývají mnohdy v mateřských školách i devět hodin, často nemocné. Tito rodiče se samozřejmě nahlásí dítě na prázdniny do MŠ.

Naší povinností je přijmout každé včas nahlášené dítě, bez ohledu na to, zda rodiče pracují, či nikoliv. Pokud jsou nahlášené děti maminek na mateřské dovolené, zaplní kapacitu. A často se pak stává, že zaměstnaní rodiče nebo matky samozřejmě nemají možnost umístit své dítě do MŠ. Je to správné, co s tím? Asi by měla být vytvořena kritéria pro přijímání dětí o prázdninách a upřednostnit tak děti zaměstnaných rodičů.

S pomocí odborného článku z Informatoria zpracovala Jana Kadlecová, ředitelka MŠ

V keramické dílně

Škola rytmu

Hrajeme si v MŠ

Sdružení rodičů a přátel školy (SRPŠ)

Všichni rodiče, kteří měli nebo mají děti ve vrbecké školce a škole, znají SRPŠ velmi dobře, většina se se sdružením setkává jen při vybírání příspěvku začátkem školního roku, ale část rodičů se do aktivit sdružení zapojuje aktivně jako člen výboru. SRPŠ se zajímá o činnosti školky a školy, mimoškolní akce, spolupracuje s vedením škol i jejich pedagogy. Z vybraných příspěvků se děti během školního roku podporují na výletech, příspěvcích na dopravu, vzdělávacích akcích, soutěže a odměnách. Každoročně se SRPŠ také podílí na organizaci čtyř velkých akcí pro širokou veřejnost, kdy se výtežek z těchto akcí rozděljuje mezi děti ze školky a školy.

Rodičovský ples

Večer 27. ledna 2024 se v Kulturním domě na Vrbici uskutečnil Rodičovský ples. Ples zahájily děti ze základní školy předtanečním polonézou, kterou děti skvěle naučily p. ředitelka Renata Horáková a p. učitelka Markéta Petrásková, za což jim ještě jednou patří velký dík. Večerem provázela kapela Pool Litters, která dokázala na parket vytáhnout i zaryté netanečníky. Taneční parket nežel prázdnotou, po polonéze si děti zatančily se svými rodiči a pak si svůj večer ještě před odchodem domů užily tancem na nejednu známou písničku. Příjemným zpestřením plesů je bohatá tombola, která nechyběla ani na tomto plese. Velké poděkování také patří rodičům a pedagogům za organizaci plesu, výzdobu sálu a oslovování sponzorů pro dary do tomboly.

Doufám, že jste si ples užili stejně jako já a odnesli jste si hezké vzpomínky. A doufám, že příští rok se sejdem ve větším počtu a nezkaží nám naši společnou zábavu nemoci, tak jako letos – rodiče, přátelé školy i školky, ale i všichni Vrbečáci i nevrbečáci, kteří se rádi baví, protože Rodičovský ples je pro všechny.

Maškarní ples

18. února se na Vrbici konal maškarní ples pro děti. Tento rok na téma pohádek. V neděli odpoledne děti přivítalo Divadlo Kejkle, které se staralo o zábavný program. Děti tancovaly a soutěžily v připravených soutěžích a animátorky nezapomněly ani na rodiče, které do aktivit sem tam zapojily. Ani na tomto plese nechyběla bohatá tombola, ze které měly děti velkou radost.

Za SRPŠ Klára Beranová

Písečná animace

Dopoledne 6. března se knihovna zahalila do tmy. Pro děti ze školky i školy byl připraven program Písečné animace. A co to písečná animace je? Je to kreslení jemným písekem na speciálním podsvíceném stole, kdy tuto kresbu seshora snímá kamera, která dětem promítala kresby na interaktivní tabuli. Děti za poslechu příjemné relaxační hudby pozorovaly pohádkové postavy i zástupce ze světa zvířat. Program udržel pozornost těch nejmenších, starších dětí i paní učitelek. Všichni společně čekali, co se z pohádkové postavy nebo zvířátka za pár minut stane. A aby pro děti byl zážitek dokonalý, mohly si kreslení do písku vyzkoušet.

Klára Beranová, knihovnice

Tříkrálová sbírka

Letošní Tříkrálová sbírka na Vrbsci skončila s nádherným výsledkem 79 173,-Kč, což je na cca 1050 obyvatel nádherné číslo. Děkujeme všem šikovným koledníkům, děkujeme Pavle Bukovské za organizaci a děkujeme Vám za Vaši štědrost. Velmi hezká byla také Tříkrálová mše – plná dětského zpěvu a radosti. Moc přejeme Oblastní charitě Břeclav, ať prostředky dobře poslouží.

Tomáš Eitok, Váš starosta

Základní škola Vrbičice

Bruslení na Vrbičici

Tuto zimu se vrbeckým dětem splnila jedna ze zimních radovánek. Protože nám na začátku ledna přálo mrazivé počasí, mohli jsme si zabruslit na ledě. Po dohodě s panem starostou vytvořil technický vedoucí obce, pan David Štěstík, ledovou plochu na hřišti u základní školy.

Nemálo Vrbečáků pořídilo brusle nebo je vystrachalo po dlouhé době doma a šlo s nadšením dovádět na led. Když jsem viděla, že je každé odpoledne kluziště plné bruslařů, měla jsem radostný pocit a připadala jsem si jako v pohádce od pana Lada. A tak jsme vyrazili i my s dětmi v rámci tělesné výchovy. Klouzání a bruslení jsme pak zdokumentovali skupinovými kresbami ve výtvarné výchově.

Mgr. Markéta Veverková, vyučující 2. a 3. ročníku

Lyžařský kurz

Lyžařský výcvikový kurz naší školy se letos uskutečnil od 29. ledna do 1. února, tedy ihned před jarními prázdninami. Kurzu se zúčastnily téměř všechny děti z vrbecké školy. Každé ráno je v Němčičkách čekali zkušeni instruktoři, kteří se dětem věnovali s maximálním úsilím a nasazením.

Podle lyžařské vyspělosti byly děti rozděleny do menších skupin. Pod odborným vedením instruktorů se ti, co ještě na lyžích nestáli, učili základům lyžování. K ruce jim byly paní učitelky (a jedna maminka), které dětem pomáhaly hlavně u pásu a později u vleku.

Pokročilejší lyžaři pracovali na dovednosti zatáčet a vyhýbat se různým překážkám.

Nevyspělejší lyžaři již bravurně zdolávali celý svah, kde neustále vylepšovali techniku, jezdili slalom a celé dopoledne si zlepšovali různými lyžařskými vychytávkami.

Počasí nám našťastí přálo, všichni jsme si pobyt venku na čerstvém vzduchu pořádně užili a paní učitelky byly rády, že se nikomu nic nestalo.

Lucie Grébrová, lyžující vyučující

Vyučování v maskách

V pátek 16.2.2024 proběhlo ve škole vyučování v maskách. Děti měly krásné a nápadité masky všech různých druhů. Učitelský sbor se proměnil v cikánské tanečnice. Poslední hodinu následovala přehlídka masek při maškarní zábavě v tělocvičně školy. Pro děti byl připravený program plný her, zábavy i tance. Za mě si děti poslední hodinu užily.

A co na to říkají děti samy?

Vyučování v maskách bylo skvělé.

Masky byly nádherné.

Dnešní den v maskách byl jiný a úžasný.

Byla velká zábava, hráli jsme různé hry a na konci byla sladká odměna.

Moc jsme si to všichni užili a děkujeme paním učitelkám.

Dnes se mi to moc líbilo.

Maškarní den ve škole se mi moc líbil. Hlavně se mi líbily hry a užila jsem si to.

Paní učitelky měly moc hezké kostýmy a celý den se mi líbil.

Bc. Monika Šafránková, vychovatelka ŠD

Keramika ve škole

V novém roce děti v kroužku keramiky zatím zvládly vytvořit ozdobnou keramickou kachli, na glazuru čekají jejich hrnky rozličných tvarů. V nejbližších hodinách máme v plánu vyrobit podtáček se sklíčky, misku zdobenou technikou sgrafita a taky si udělat čas na volnou tvorbu.

Mgr. Lenka Kósková, vyučující výtvarné výchovy

Slohové práce žáků 2. a 3. ročníku - POPIS POHÁDKOVÉ BYTOSTI

Lebasiar Jager

Popis pohádkové bytosti

Ki popisem jsem si vybral
Husvíňku. Je to dlouhá postava.

Má kulatou hlavu, červenou
oblasť a černé velké oči. Jeho nos
se padá jeho velké bambulka. Nosí
bílou košili a modré šátek a
šedé krátké kalhoty. Na nohou
má sandaličkové boty.

Husvíňku je vybrať a rád
dělá sandačky.

Linda Michalová

Popis pohádkové bytosti

Ki popisem jsem si vybrala
lelouku královku. Je to princezna.

Moje princezna má hlavu a
krávné bílé rozkvetlé vlasy. Má širokou postavu,
nosí modré šaty a krásné šleky.

Bo postava je typická královna a svého
šleka má ráda, když je všechno sešitím
auto když se lidé smějí.

Princezna se chová jako mladá dívka.
A má dobrou srdce.

Marko Špinko

Popis pohádkové bytosti

Ki popisem jsem si vybral
čarodějku. Je to zelená obel.

Jeho hlava je velká. Ji hlava má široké
jako by to byly antény. Má velké rozkvetlé
šleky. Nosí špinavé oblečení a má maláčky má
kniha starodávnej boty.

Nejlepší je pro čarodějku špinavé
šleky a má maláčky. Když je to má
do esly čarodějka je zelená a šleky.

Natalie Jungmannová

Popis pohádkové bytosti

Ki popisem jsem si vybrala
Zvonilku. Je to pohádky o kraljicích vrbách.

Má kulatou hlavu a širokou
se kraljice se čerá drak. Na šleky má
se šleky šleky a má maláčky má boty
a bambulka. Ji kraljice je šleky
kraljice kraljice. Aby mohla kraljice
se má kraljice šleky.

Zvonilka je ráda, když se všichni
smějí a má ráda cukroví.

Karolína Valová

Opis pohádkové bytosti

K popisu jsem si vybrala kocoura
v botách. V pohádce vyjelapuje jako
hlasní hrdina.

Mama má boty jako koule,
kocour jeho srnčí je srnčí. Na hlavě
má klobouček a prstíčkem. Šlo má dlouhý
a šilichl, a delším Naphamie jeho
dlouhý osněž je pruhovaný Baby má
sice špičkový, ale padnou mu jako
utlík.

Kocour umí jezdit na kope a
mno miluje mléko.

Všichni jsme se seběhli k srnčeti, abychom mu pomohli. Podařilo se! Srnče jsme osvovodili a to se v pořádku vrátilo ke své mamince. My jsme se plní zážitků a radosti z vykonaného dobrého skutku vrátili zpět na chatu.

Matyáš Jungmann

... Šli jsme k potoku rychle se podívat, co to jsou za zvuky a našli jsme malé štěňátko. Štěně se klepalo zimou, tak jsme ho vzali domů. Dali jsme ho ke kamnům, aby se ohřálo, pak jsme mu dali napít a najíst, potom spokojeně usnulo. Druhý den jsme dali inzerát na internet, jestli někomu nechybí. Jelikož se nikdo neozval, tak jsme získali nového člena rodiny. Pojmenovali jsme ho Max. Chodíme s ním na procházky a je to naše zlatíčko.

Bedřich Raida

... Tak jsme se šli podívat, kdo to kňučí a uviděli jsme malé mourovaté kotátko. Neváhali jsme a vzali jsme si ho domů. Usušili jsme ho, protože bylo mokré. A vykoukla na nás malá modrá očička. Tak jsme mu dali jméno Modroočko. Uběhl rok a Modroočko rostl jako z vody. Jednoho dne ráno, když jsem se chystala do školy, Modroočko zmizel. Moc jsem se lekla a zavolala jsem mámě: „Mami, Modroočko zmizel.“ Máma mě uklidnila, že ho po škole vyrazíme hledat. Ptali jsme se různých lidí, ale nikdo ho neviděl. Blížil se večer. Ztráceli jsme naději, že ho najdeme. Náhle se objevila paní, tak jsem se jí zeptala: „Dobrý den, neviděla jste mourovatého kocoura?“ „Ano, před chvílí lezl po stromě u staré Šimonovy chalupy.“ „Mocrát děkuji, moc jste mi pomohla, na shledanou.“ Šla jsem se tedy podívat na to místo. „Modroočko,“ zavolala jsem na něj. Když jsem ho uviděla, pomazlila jsem se s ním a nesla ho ukázat mamince. Potom jsme šli společně domů. A já jsem byla moc šťastná.

Aneta Režná

SLOH V 5. ROČNÍKU

V rámci komunikační a slohové výchovy dostali pátáci za úkol dotvořit příběh podle vlastní fantazie, který začínal po všechny stejným textem:

NEOPATRNOST

Jednou jsme si vyjeli na běžkách do kopců nad městem. Navečer jsme už spíáchali domů, ale zarazilo nás tichounké kňučení u potoka.

A takto si s úkolem poradili někteří z nich:

...Zastavili jsme se a ještě chvíli poslouchali. Opravdu jsme se nemýlili, bylo to kňučení nějakého zvířete. Sundali jsme běžky a šli jsme se pomalu podívat k potoku. Cesta nebyla snadná, protože potok tekł pod menším kopcem, na kterém byly spousty kamení. Po zdolání nelehké cesty dolů k potoku jsme znovu ztichli, abychom věděli, kde přesně máme hledat. Najednou jsem zbystřil a v šeru jsem uviděl srnče, které mělo zadní běh zavalený velkým kamenem, který spadl z kopce.

...S maminkou jsme začali obcházet okolí potoka a zjišťovat, odkud zvuk vychází. U potoka rostly stromy a na jednom z nich bylo kotě. Nejspíš při hrani vylezlo na strom a už nedokázalo slézt. Maminka mně pomohla vylézt na strom. Kotě bylo vyplašené a nechtělo za mnou jít. Tak maminku napadlo, že přinese z auta pamlsky, které jsme koupili pro našeho kocoura. Jak jsem si dala pamlsek do dlaně, hned se kotě rozběhlo ke mně. Nejspíš bylo hladové. Potom jsme kotě sundali ze stromu. Bylo hezké, ale celé ušmudlané. Kousek od

nás byl ranč, tak jsme se tam vydali, abychom zjistili, jestli není jejich. A opravdu bylo. Paní majitelka byla moc ráda, že se jí jejich Moureck vrátili.

Viktorie Nahodilová

... Myslela jsem si, že mám slyšiny, ale to kňučení se stále opakovalo. Přiběžkovali jsme k autu a sundali si běžky. Šla jsem se tedy podívat k potoku. To kňučení bylo hlasitější a hlasitější. Najednou jsem uviděla malé štěňátko plemene australský ovčák. Bylo uvázané u stromu a kňučelo. V okamžiku štěňátko spadlo do potoka a nemohlo vyplavat na břeh, protože mělo něco s pravou zadní nožkou. Tak jsem ho vytáhla. Nevěděla jsem, co s ním mám dělat. Vzala jsem ho na veterinu, aby se zjistilo, co se mu stalo. Jak jsme přijeli na veterinu, paní doktorka zjistila, že má pravou zadní nožičku

zlomenou. „Tak proto tak hrozně kňučelo,“ pomyslela jsem si. Zamyslela jsem se, co bude se štěňátkem dál. Nevěděla jsem, proto jsem se zeptala: „Co bude se štěňátkem dál?“ „Pokud si ho budete chtít nechat, tak bude muset opatrně chodit a hodně odpočívat. A pokud ho nechcete, půjde do útulku.“ Rozhodla jsem se, že si štěňátko nechám. Víím, je to spousta práce, ale nemůžu ho takhle nechat. Podepsala jsem smlouvu a šli jsme domů. Doma jsem nevěděla, jak se bude štěňátko jmenovat a pak mi to došlo. Bude se jmenovat Frenkie!

Gabriela Grégrová

(pro zachování originality dětského vyjádření jsou tyto slohovky ponechány bez stylistických oprav)

PRINCEZNY Z 1. ROČNÍKU

PLANETY SLUNEČNÍ SOUSTAVY

Měsíc

Johanna Gregorová

Měsíc je středně velký, není velký ani malý, proto střední. Měsíc je 40krát větší než Slunce, ale také 40krát větší než Země. Slunce je 108krát větší než Měsíc, ale 33krát těžší. Měsíc obíhá kolem Země a jeho světlo vidíme jako světlo od Slunce. Měsíc má atmosféru, ale je velmi řídká. Měsíc má i své vlastní měsíční měsíce a Měsíc je měsíc naší planety Země. Měsíc má 4 fáze: nov, první čtvrt, úplňk a poslední čtvrt. Měsíc obíhá kolem Země a jeho světlo vidíme jako světlo od Slunce.

Saturn

Saturn je druhá největší planeta sluneční soustavy. Má nádherné viditelné prstence a vybledlou žlutou barvu. Na Saturnu teplota dosahuje -150 stupňů Celsia. Saturn je tvořen plyny - hlavně vodíkem a heliem, stejně jako slunce. Kolem planety je spousta měsíců, největší z nich se jmenuje Titan. Planeta byla pozorována starověkými astronomy a byla pojmenována podle bohu Saturnovi. Starší české jméno pro tuhle planetu bylo Hladoleť. Jeden rok na Saturnu trvá 10 760 pozemských dnů.

Jana Michalová

Nahodilová

Mars

Mars je čtvrtá planeta sluneční soustavy a druhá nejmenší planeta po Merkuru. Z naší planety můžeme Mars vidět na nebi jako žlutý nebo načervenalý kotoček. Mars byl pojmenován po římském bohu války Martovi.

Jeho povrch je pokrytý krátery, vysokými sopkami, hlubokými kaňony a dalšími útvary. Je zbarvený dočervena. Mars má dva malé měsíce Phobos (Strach) a Deimos (Hrůza). Pravděpodobně to dříve byly planety, které Mars přitáhly svou gravitační silou.

Na Marsu se objevuje voda ve formě ledu nebo páry. V září 2015 přišla NASA s důležitým objevem, údajně se na Marsu za příznivých podmínek objevuje tekutá velmi slaná voda. To znamená, že zde byly vhodné podmínky pro mikroskopický život. Podle výzkumů mohlo na dávěm Marsu existovat prostředí, které bylo schopné ukrývat podzemní svět plný mikroskopických organismů.

Planeta Saturn

Planeta Saturn je 6. v pořadí, má krásné prstence. Saturn je druhá největší planeta sluneční soustavy. Je to plynný obř (jako třeba Jupiter), jeho prstence jsou složeny z milionů kuliček ledu. Saturn má také čtyři měsíce a kromě toho kolem něho 145 měsíců. Saturn obíhá kolem Slunce za 29 zemských let. Jeden rok na Saturnu trvá 10 760 pozemských let.

Andrej Režina

Svaz tělesně postižených v České republice

Svaz tělesně postižených v České republice je nestátní, neziskovou organizací s celostátní působností, jejímž základním cílem je všestranně podporovat a hájit specifické potřeby a zájmy svých členů a dalších postižených občanů.

STP Bořetice je komunitní organizace, která sdružuje členy z Bořetic, Brumovic, Kobylí, Němčiček a Vrbice. Toto sdružení čítá 190 členů.

Pro své členy, ale i pro ostatní občany výše jmenovaných obcí pořádá STP Bořetice rekondiční a tematické zájezdy. Jedná se celkem o deset zájezdů za rok, a to zejména do termálních lázní v Maďarsku (Mošon) a na Slovensku (Velký Meder, Dunajská Streda) a poznávací zájezd na Floru Olomouc. V roce 2023 byl dále pořádán zájezd na výstavu obrazů Alfonse Muchy v Moravském Krumlově a na zámek ve Vranově nad Dyjí.

Pro rok 2024 opět plánujeme rekondiční zájezdy do lázní v Maďarsku a na Slovensku a poznávací zájezdy na Floru Olomouc a do Čech pod Kosířem, kde je muzeum starobylých kočárů, zámek a zámecká zahrada. Termíny konání budou jako obvykle vyhlášeny obecním rozhlasem.

Výroční členská schůze se bude konat 5. 4. 2024 v 15:00 hodin v Kulturním domě v Bořeticích.

Františka Kolková, předsedkyně

Výroční členská schůze STP

5. 4. 2024 od 15:00 hodin
Kulturní dům v Bořeticích

Program:

- Zahájení schůze a přivítání hostů
- Ověření usnáschopnosti
- Hodnocení roku 2023
- Ekonomické výsledky roku 2023
- Zpráva revizní komise za rok 2023
- Plán aktivit na rok 2024
- Diskuse a rozprava
- Usnesení
- Zábava, občerstvení, hudba ke zpěvu a tanci „Skepanka“ zajištěny
- Tombola

I letos pomáháme

8. 6. 2024

Cyklotour Na kole dětem
končí opět na Vrbici.

Kulturní akce na Vrbici

- 6. 4. 2024 Košť vín na Veličné
- 12. 4. 2024 Uklidme Vrbici
- 11. 5. 2024 Z kopca do kopca
- 12. 5. 2024 Den matek s ČRo Brno a BROLNem
- 18. 5. 2024 Putování po Modrých Horách
- 2. 6. 2024 Den dětí

- 7. 6. 2024 Noc kostelů
- 8. 6. 2024 Na kole dětem
Vrbecká dědina
- 9. 6. 2024 Farní den v Kobyli
- 14. 6. 2024 Koncert ve farské zahradě
Hulava & Címbal Classic
- 20. 7. 2024 Sklepy pod hvězdami
- 26. 7. 2024 Mše u kaple sv. Anny

- 26. 7. 2024 Eště byly čtyři týdně do hodů

- 27. 7. 2024 Večer ve farské zahradě
- 9. 8. 2024 Večer ve farské zahradě
- 23. 8. 2024 Stavění máje

- 25.-27. 8. 2024 Krojované hody

Hospoda na sóle oslaví 1. narozeniny

Utěklo to jako voda, i když vody se u nás za ten rok určitě nevy pilo tolik jako piva. Rádi bychom vás tedy pozvali na oslavu 1. narozenin naší Hospody na sóle. Přijďte slavit s námi – připraven bude program pro děti, k poslechu zahraje náš švagr Vítův brácha. Ochutnat můžete zelňačku dědy Ladě, grilované speciality a chybět nebude ani něco sladkého. Slavnostní příležitost si žádá slavnostní přápek – na čepu budou klasiky a počítáme i s nějakým pivním speciálem. Třešničkou na narozeninovém dortu bude 10 Kč z každého prodaného občerstvení, která poputuje za místní školkou a školou.

Pište si do svých kalendářů! Pátek 26. dubna, začínáme v 14.00 a končíme v... to se uvidí!

Těšíme se na Vás!

Vášek a Šarka Vyhrákovci

Společenská kronika

31. 10. 2023 - 29. 2. 2024

Narozené děti

Alessandra Trenta
Damian Novotný
Vojtěch Gregř
Ellen Ostřížková

Úmrtí

Milan Tomeška
Petr Grégr
Jaroslav Machovský
Alena Knápková

Své podněty a příspěvky do dalšího čísla pošlete na mail: vrbeckyzpravodaj@gmail.com
Další číslo Vrbeckého zpravodaje vyjde v srpnu 2024.

VEČERY
VE FARNÍ
ZAHRADE

KONCERT
14. 6. 2024/19:00

HULAVA & CIMBAL CLASSIC

vstupenky na www.gout.net

vstupné: 350 Kč

Farní zahrada Vrbsice

FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

Ostatky

Ostatky

Žehnáni mladých vín

Krojový ples - Česká beseda

Krojový ples

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbice 3x ročně v počtu 500 kusů. Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Mgr. Markéta Veverková, Tomáš Bílek, Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Miluše Zálešková, Mgr. Aleš Pavlů, Tereza Bílková

Realizace: funprint.eu